

K O P G E K

Sam en de schat van het Fluisterbos

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Op een ochtend steekt er iets uit de brievenbus. Geen brief. Geen krant. Een opgerold vel met een groen lint eromheen. Voor Sam!

Sam maakt het lint los. Op het papier staan bomen, een beekje en een grote, kronkelige eik. Helemaal onderaan glinstert een gouden kruisje.

‘Een schatkaart!’ Roept Sam. Mama buigt zich over het papier. Achterop staat: ‘Zoek waar de bladeren fluisteren. Neem iets mee om te delen.’

In het rode rugzakje gaan een flesje water, twee broodjes en een appel. Sam stopt er ook een potlood bij. Je weet maar nooit.

Bij het bos ritselen de blaadjes. Sssjjj, sssjjj. ‘Ze fluisteren echt,’ zegt Sam. Samen luisteren ze. Het klinkt alsof de bomen hen welkom heten.

De kaart begint bij drie witte berken. Sam telt: één, twee, drie. Naast de derde boom liggen dennenappels in de vorm van een pijl.

De pijl wijst naar een smal pad. Er hangt een tak overheen. Mama houdt hem omhoog. Sam buigt diep. ‘Dank u, meneer de boom!’

Dan komen ze bij een splitsing. Links groeit mos. Rechts bloeien kleine bloemen. Op de kaart staat een bloem met vijf blaadjes.

Sam hurkt neer. Eén, twee, drie, vier, vijf. ‘Deze kant!’ Een hommel bromt voorbij, alsof hij het daar helemaal mee eens is.

Achter de bloemen ligt het beekje. Het water maakt haast. Blubbel, bubbel, klots! Maar op de plek van het bruggetje liggen losse planken.

‘Hier steken we niet over,’ zegt mama. Sam kijkt nog eens op de kaart. Wat is dat blauwe boogje, iets verder naar rechts?

Ze volgen het pad langs het water. En ja hoor: daar ligt een brede stenen brug. Onder de brug klinkt het beekje ineens heel diep.

Midden op de brug blijft Sam staan. ‘Hallo!’ Roept Sam. ‘Hallo!’ Roept het water terug. Of woont er soms een piepkleine stem onder?

Aan de overkant zit een merel op een paaltje. Onder zijn wiebelende staart ontdekt Sam een uitgesneden eikenblaadje. Precies hetzelfde als op de kaart!

Het volgende stukje pad slingert bergop. Sam krijgt warme wangen. ‘Even zitten?’ Vraagt mama. Dat is een uitstekend idee voor een schatzoeker.

Ze delen de appel en drinken wat water. Een kever stapt over een schoen. Sam wacht tot het kleine wandelaartje veilig verder is.

Boven op het heuveltje staan heel veel bomen. Dikke bomen. Dunne bomen. Hoge bomen. Maar welke boom heeft zulke kromme armen als de eik op de kaart?

Sam draait het papier een kwartslag. Daar! Achter een beuk staat de oude eik. Eén tak wijst omhoog, alsof de boom zijn vinger opsteekt.

Onder de eik liggen bladeren tot aan de schoenen. De kaart zegt: 'De schat slaapt waar de wortels een stoeltje maken.'

Sam schuift voorzichtig wat bladeren opzij. Tussen twee dikke wortels verschijnt een hoekje hout. Dan een deksel. Dan een klein koperen handvat.

De kist zit niet op slot. Toch aarzelt Sam even. Zou er goud in zitten? Een kroon? Of een draakje dat heel hard moet niezen?

Krrr... Het deksel gaat open. Bovenop ligt een briefje: 'Hoera, gevonden! Deze schat wordt groter als je hem deelt.' Daaronder liggen kleine papieren zakjes.

In ieder zakje zitten bloemzaadjes. Er is ook een schrift vol tekeningen: rode bloemen, gele bloemen, een bij met veel te grote vleugels.

‘Allemaal van andere schatzoekers,’ zegt mama. Sam bladert voorzichtig. Sommige namen zijn groot. Sommige namen zijn klein. Allemaal hebben ze hier gezeten.

Nu komt het potlood van pas. Sam tekent de brug, de kever en de oude eik. De eik krijgt een vrolijk gezicht.

Op de laatste regel schrijft mama de naam van Sam. Samen nemen ze één zakje zaadjes. De rest blijft voor de volgende schatzoekers.

Sam sluit de kist en legt de bladeren terug. Alleen het koperen handvat blijft een beetje zichtbaar. Een schat mag best een klein beetje verklappen waar hij ligt.

Terug bij de stenen brug fluistert Sam: 'We hebben hem gevonden.' Het beekje fluistert iets terug. Deze keer klinkt het bijna als: 'Goed zo.'

Thuis vullen ze een bloempot met aarde. Sam maakt kuiltjes voor de zaadjes. Een zacht dekentje aarde erover. Een beetje water erbij.

De volgende ochtend is er nog niets. De ochtend daarna ook niet. 'Een schat heeft soms tijd nodig,' zegt mama. Sam blijft kijken.

Dan steekt er een groen puntje boven de aarde uit. Later komen er blaadjes. En op een zonnige dag opent de eerste gele bloem haar hart.

Een bij landt op de bloem. Sam glimlacht. De schat is nu ook van haar. Buiten ritselen de bomen: sssjjj, sssjjj. Het Fluisterbos weet ervan.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.